

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ТІБЕРІУС ПЛЮС“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону України „Про санкції“

Київ
3 червня 2026 року
№ 132-3(I)/2026

Справа № 3-113/2026(256/26)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого, доповідача,
Грищук Оксани Вікторівни,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ТІБЕРІУС ПЛЮС“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 40, ст. 2018) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулось Товариство з обмеженою відповідальністю „ТІБЕРІУС ПЛЮС“ в особі директора Старостіна Антона

Павловича (далі – Товариство) із клопотанням перевірити на відповідність частинам другій, третій статті 57, частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) друге речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII зі змінами (далі – Закон).

Згідно з абзацом першим частини третьої статті 5 Закону „рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, суден, повітряних суден, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2–21, 23–25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що друге речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону „порушує гарантоване Конституцією України право на обізнаність особи про власні права та обов'язки (ст. 57 Конституції), а також право на незворотність дії в часі нормативно-правових актів (ст. 58 Конституції)“.

На підтвердження своєї позиції Товариство посилається на окремі положення Конституції України, Закону, Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 24 червня 2024 року „Про застосування, скасування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)“» від 24 червня 2024 року № 376/2024, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що суб'єкт права на конституційну скаргу не наводить аргументів, які підтверджували б, що застосування оспорюваного положення Закону в остаточному судовому рішенні призвело до порушення його прав, гарантованих Конституцією України. Фактично Товариство висловлює незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України другого речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону.

З наведеного випливає, що конституційна скарга Товариства є не обґрунтованою, а отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ТІБЕРІУС ПЛЮС“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**